qui volunt in ſcholis ambulare:⁊ ſalutari in foro
⁊ in primis cathedris ſedere in ſynagogis: ⁊ pri-
mos diſcubitus in cenis. Qui deuorant domos
viduarum ſub obtentu prolixe orationis:hi acci-
pient prolixius iudicium.

HIERO. Confutatis ſcribis ⁊ phariſeis:vt ignis eorum
arida exempla incēdit. vnde dicit: Et dice. eis in doc. ſua
Ca. a ſcri. qui vo. in ſch. am. BEDA. Ambulare in ſcho
lis:cultioribus veſtimentis indutos ad publicū procede
re ſignificat:in quo inter cetera diues ille qui epulabatur
quotidie ſplēdide peccaſſe deſcribit. THEO. In ſcho
lis aūt venerabilibus ambulant ex hoc volētes ꝓhono-
rari:⁊ ſimiliter alia appetebant que cedūt ad gloriā. Naz
ſequit: Et ſalutari in foro:⁊ in pri. cathe. ſede. in ſyna. ⁊ ꝓ
mos diſcubi. in ce. ſ. volunt. BEDA: Notādū aūt ꝙ nō
ſalutari in foro:nō ꝓmos ſedere vel diſcūbere vetat eos
quibus hoc officij ordine cōpetit:ſed eos qui hec ſiue ha
bita ſiue nō habita indebite amant:a fidelibus quaſi ipro
bos docet eſſe cauēdos:animū videlicet nō gradū redar
guens:lz culpa nō careat: ſi ijdem in foro litibus intereſ-
ſent:qui in cathedra moyſi ſynagoge magiſtri cupiūt ap-
pellari. Duplici ſane rōe vane glorie cupidis attendere iu
bemur:ne. ſ. eorum vel ſimulatione ſeducamur: eſtimantes
bona eſſe q̄ faciūt:vl' emulatione inflāmemur fruſtra gau
dentes in bonis que laudari ſimulant. THEO. Speci
cialiter etiā apl'os docet vt nullā cū ſcribis habeat couer
ſationē ſed ipm chriſtū imitent:ordinanſq3 ipſos mgr'os i
his que ſūt circa vitam agenda:alios eis ſupponit. BE
DA: Nō ſolū aūt laudes ab hominib':verū etiā pecuni
as querūt. vnde ſequit: Qui deuo. do. viduarum ſub obtē.
ꝓlixe orationis. Sunt eni qui ſe iuſtos ſimulantes a pec
catorū ſuorum conſcientia turbatis:quaſi patroni ꝓ eis in
iudicio futuri pecunias accipere nō dubitant:⁊ cū porre-
cta manus pauperi ꝓces iuuare ſoleat:illi ob hoc maxie
in precibus ꝑnoctant vt pauperi nūmū tollāt. THEO.
Accedebant aūt ſcribe ad has mulieres:que ſine ꝓtectio
ne viri manebant:quaſi earū fierent ꝓtectores:⁊ ſimula-
tione oratiōis ⁊ habitu reuerētie ⁊ hypocriſi viduas de
cipiebāt:⁊ ſic etiā deuorabāt diuitū domos. Sequit: Hi
acci. prolix. iudiciū. ſ. quā ceteri iudeorū peccātiū.

Et ſedens ieſuſ ꝯtra gaçophylaciū aſpiciebat
quō turba iactaret es in gaçophylaciū:⁊ multi di
uites iactabant multa. Cū veniſſet aūt vna vidua
pauper:miſit duo minuta:qd̄ eſt quadrans. Et cō
uocans diſcipulos ſuos ait illis: Amē dico vobis
qm̄ vidua hec pauper plus omnibus miſit q̄ mi-
ſerunt in gaçophylaciū. Omnes eniz ex eo quod
abundabat illiſ miſerunt:hec vero de penuria ſua
omnia que habuit miſit totū victū ſuum.

BEDA: Dominus qui appetituros ꝓmat' ⁊ vane glo-
rie cauēdos eſſe monuerat:etiā dona ferētes in domū do
mini certo examine diſcernit. vnde dicit: Et ſedens ieſus
ꝯtra gaço. aſpi. quō tur. iac. es in gaçop. Sermone greco
phylaxe ſeruare dicit:⁊ gaça ꝑſica lingua diuitie vocant.
vnde gaçophylaciū locus appellari ſolet quo diuitie ſuā
tur:quo noīe ⁊ arca in qua donaria populi ꝯgregabāt ad
vſus templi neceſſarios ⁊ porticus in quibus ſeruabant
appellabant. Habes exēplū de porticibus in euangelio:
Hec inquit verba locutus eſt in gaçophylacio docens in
templo. Habes ⁊ de arca in libro regū: Et attulit ioiada
pontifex gaçophylaciū vnū. THEO. Erat aūt lauda-
bilis conſuetudo apud iudeos:vt. ſ. habentes ⁊ volētes
aliquid in gaçophylacio ponerēt qd̄ eſſet ꝓ ſacerdotib'
⁊ pauperibus ⁊ viduis vt ex inde nutrirent. vnde ſubdit:
Et multi di. iac. multa. Multis aūt hoc facientibus acceſ-
ſit ⁊ vidua: oſtendens affectū in oblatiōe pecunie ſm ꝓ
priā virtutē. vnde ſubdit: Cū ve. aūt vna vi. pauper miſit
duo mi. quod eſt quadrans. BEDA: Quadrantē vocāt
calculatores quartam partez cuiuſlibet rei videlicet ⁊ lo-
ci:aut tpis aut pecunie. Forſitā ergo hoc loco quartā par
tem ſicli. i. quinq3 obolos ſignificat. Sequit: Et con. diſci.
ſu. ait illis: Amen di. vo. qm̄ vi. hec pau. plus oībus mi-
ſit qui miſe. in gaço. Deus eni nō ſubſtantiā offerētiū ſed
ꝯſcientiā penſat:nec ꝑpendit q̄tū in eius ſacrificio: ſz ex
q̄to ꝓferat. vnde ſubdit: Omnes eni ex eo qd̄ abundā.
illis mi. hec vero in pe. ſua omnia que ha. mi. to. victum
ſuū. HIERO. Myſtice aūt diuites ſūt qui proferūt de
theſauro cordis ſui noua ⁊ vetera:que ſunt incerta ⁊ oc-
culta ſapientie diuine vtriuſq3 teſtamēti. paupcula aūt ē
eſt vt ego ⁊ mei ſimiles:qui mitto quod poſſuz: ⁊ deſide
ro quod nō poſſū vobis explanare:nam nō quantū vos
audiſtis:ſed ex quāto conſiderat deus. Unuſquiſq3 aūt
quadrantē pōt offerre que eſt voluntas ꝓmpta:que dicit
quadrans:q2 cū tribus cōſiſtit. ſ. cogitatu:verbo:⁊ facto
Quod dicit: Totū victū ſuū miſit. hoc ſignificat:q2 tota
voluntas corporis in victu ꝯſiſtit. vnde dicit: Totus la-
bor hominis in ore ſuo eſt. THEO vel aliter: Vidua
iſta anima hoīs eſt:relinquēns ſathanā cui fuerat adiun-
cta:que mittit in templi erario duo minuta:carnē. ſ. ⁊ mē-
tem. carnē quidē ꝑ abſtinētiā:mentē vero per humilitatez
vt ſic audire valeat ꝙ totuz victū ſuū poſuit ⁊ ſacrū fecit
nihil de ſuo mūdo relinquēs. BEDA: Allegorice aūt di
uites qui in gaçophylaciū munera mittebant iudeos de
iuſticia legis elatos deſignāt. Vidua pauper:eccleſie ſim
plicitatē deſignat. paup quidem:quia ſpm̄ ſuperbie vl' cō
cupiſcētias tꝑaliū abiecit. vidua vō:q2 vir ei' ꝓ ea mor-
tē ꝑtulit. Hec in gaçophylaciū duo minuta mittit:q2 dile
ctionē dei ⁊ ꝓximi ſeu fidei ⁊ orationis munera offert q̄
ꝯſideratur ꝓprie fragilitatis minuta:ſed merito pie inten
tionis accepta cūctis ſupbientib' iudeorum opibus ꝑſtant.
ex abundanti ſibi iudeus mittit in munera dei q̄ de iuſti-
cia ſua ꝑſumit. Omnē aūt victū ſuū in dei munera mittit
eccleſia:quia oē qd̄ viuit:non ſui meriti ſed diuini mune-
ris eſſe intelligit.

CA. XIII.

Et cum egrederet de tēplo ait illi vnus ex
diſcipulis ſuis: Magiſter aſpice q̄les la-
pides:⁊ q̄les ſtructure. Et rn̄dēs ieſus ait
illi: Vides has magnas edificatiōes: Non relin-
quetur lapis ſup lapidē qui non deſtruatur.

BEDA: Quia fundata eccl'ia chriſti: Iudea dignas ſue
ꝑfidie penas erat luitura:apte dn̄s poſt laudatā in paupe
vidua deuotionē eccl'ie egredit de tēplo:ruinaſq3 ei' futu
rā atq3 edificia nūc admirāda:nō multo poſt ꝯtenenda eſſe
ꝑdixit. vn̄ dicit: Et cū egre. de tēp. ait illi vnus ex di. ſuis.
Mgr' aſpi. q̄les la. ⁊ q̄. ſtructure. THEO. Quia n. mul
ta circa deſtructionē hieruſalē dn̄s locut' fuerat:diſcipu
li eius mirabant ꝙ taz magna ⁊ pulchra edificia deſtrui
deberēt:⁊ ꝓpter h̄ oñdūt ei templi decorē: q̄ nō ſolū aūt h̄
deſtruēda fore:ſz ⁊ ꝙ in eis lapis ſup lapidē nō relinqret.
vn̄ ſequit: Et rn̄. ieſus ait illi: Vides has oēs mag. edifi-
ca. Nō relin. la. ſu. lapi. q̄ nō deſtruat. Sz dicerent aliq̄ ꝙ
mlte reliquie remāſerūt: vt chriſtū mēdacē nitant oñdere
ſed nequaq̄ eſt hoc. Etſi. n. alique reliquie remanſiſſent:tñ
vſq3 ad vl'tem ꝯſūmationē nō relinquet lapis ſup lapidē.
Preterea narrat ꝙ beli' hadrianus ciuitatē ⁊ tēplū a fun
damēto euertit:ita ꝙ verbū dn̄i qd̄ hic dicit ſit impletū.

BEDA: Diuinitus aūt ꝓcuratū eſt:vt patefacta poſt ē
fidei euāgelice gr'a tēplū ipm̄ cū cerimonijs tolleret: ne qs
forte puulus in fide ſi videret illa ꝑmanere q̄ a deo ſūt in
ſtituta:paulatiz a ſynceritate fidei que eſt i chriſto ieſu ad
carnalē laberet iudaiſmū. HIERO. In h̄ etiā enumerat
dn̄s cladē nouiſſimi tpis. i. deſtructionē tēpli cū plebe ⁊
littera ſua

littera ſua: de qua lapis ſuper lapidem nõ relinquet.i.te-
ſtimonia ꝓphetaꝝ ſup eos in quo iudei retorquebant ea
vt in eſdra ⁊ zorobabel ⁊ malchabeos. BEDA: Rece-
dente etiã dño de tẽplo oĩa legis edificia ⁊ cõpoſitio mã-
datoꝝ ita deſtructa ẽ vt nihil a iudeis impleri poſſit: ⁊ ca-
pite ſublato: vniuerſa inter ſe membra cõpugnãt.

¶ Et cũ ſederet in monte oliuaꝝ ꝯ tẽplũ interro
gabãt eũ ſepatim petrus ⁊ iacobus ⁊ ioãnes ⁊ an
dreas: Dic nobis qñ iſta fient: ⁊ qđ ſignũ erit qñ h
omnia incipiẽt ꝯſumari. Et rñdens ieſus cepit di-
cere illis: Uidete neqs vos ſeducat. Multi enim
venient in noĩe meo: dicentes qꝛ ego ſũ: ⁊ multos
ſeducent. Cũ audieritis aũt bella ⁊ opiniones bel
loꝝ ne timueritis. Oportet.n. hec fieri: ſed nõdũ
finis. Exurget.n. gens contra gentem: ⁊ regnũ ſu-
per regnũ: ⁊ erunt terremotus per loca ⁊ fames:
initium dolorum hec.

BEDA: Quia laudantib⁹ qbuſdã edificatiões templi
dñs palã rñderat hec eẽ oĩa deſtruenda: diſcipuli ſecreto
tps ⁊ ſigna ꝑdicte deſtructiõis interrogãt. vñ dicit: Et cũ
ſederet in monte oli. ꝯtra tẽ. inter. eũ. Sedet dñs in mõte
oliuaꝝ ꝯtra tẽplũ: cũ de ruina ⁊ excidio templi diſputat:
vt etiã ipo corpis ſitu verbis que loquit̃ cõgruat: myſtice
deſignãs ꝙ qetus manens in ſanctis: ſupboꝝ deteſtatur
amẽtiã. Mons.n. oliueti fructiferã deſignat ſancte eccl'ie
celſitudinẽ. AVG. Interrogantibus aũt eũ diſcipulis:
reſpondit dñs q̃ iam ex illo tpe fuerat ſecutura: ſiue de ex-
cidio hieruſalẽ vñ orta eſt ipius interrogationis occaſio:
ſiue de aduentu ſuo p eccl'iam in qua vſqꝫ ad finẽ venire
nõ ceſſat. In ſuis.n. veniẽs agnoſcit: dũ eius quotidie mẽ
bra naſcũt: ſiue de ipſo fine in quo apparebit viuos iudi
caturus ⁊ mortuos. THEO. Sed anteq̃ eis ad inter-
rogata rñdeat: mentẽ coꝝ ꝯfirmat vt nõ ſeducant. vñ ſe-
quitur: Et rñ. ieſus cepit di.il. Uide. ne quis vos ſeducat.
Hoc aũt dicit qꝛ incipientib⁹ circa iudeã paſſionib⁹ iſur
rexerũt quidã q ſe doctores eſſe dicebant. vnde ſequitur
Multi eni ve. in noĩe meo: di. qꝛ ego ſum. BEDA: Mul
ti eni imminẽte hieroſolymoꝝ excidio extitere qui ſe eſſe
chriſtos dixerũt: tpſqꝫ libertatis iam appropinqre. Mul
ti etiã in eccleſia ipis etiã temporib⁹ apl'oꝝ hereſiarche
ꝓdiere. Multi etiã in noĩe chriſti venere antichriſti: quo-
rꝫ primus eſt ſimon magus: cui ſicut in actibus apl'orũ
legimus auſcultabãt qui in ſamaria erãt dicẽtes: Hec eſt
virt⁹ dei q̃ vocat̃ magna. vñ ⁊ hic ſubdit̃: Et mul. ſedu. A
tpe aũt dominice paſſionis in pplo iudeoꝝ q latronẽ ſe-
ditioſũ elegerũt: ⁊ chriſtũ ſaluatorẽ abiecerũt: nec hoſtiũ:
nec ſeditiones ciuiũ ceſſauerũt. vñ ſequit̃: Cũ au. aũt bel-
la ⁊ opi. bel. ne ti. Sed his aduentãtibus: apl'i ne terreant̃
ne hieruſalẽ iudeãqꝫ deſerant admonent̃: qꝛ videlicet nõ
ſtatim finis: quin potius in q̃dragesimũ differendũ ſit an
nũ. Et h ẽ qđ ſubdit̃: Oportet.n. hec fie. ſed nõdũ finis.i.
deſolatio ꝓuincie vltimũqꝫ vrbis ac templi excidiũ. Se-
quit̃: Exurget aũt gens ꝯ gentẽ: ⁊ reg. ſup regnũ. THE.
Id eſt romani ꝯtra iudeos: qđ ioſeph⁹ narrat ante deſtru
ctionẽ hieruſalẽ factũ. Cũ.n. gens iudeoꝝ tributũ nõ red
deret: romani venerũt turbati. Sed qꝛ tũc tẽporis roma-
ni miſericordes erant: cepiſſent quidẽ eoꝝ ſpolia: nõ fuiſ
ſet tamẽ deſtructio hieruſalẽ. ſed ꝙ deus ꝯtra iudeos pre
liaret̃: oſtendit̃ per id qđ ſubdit̃: Et erũt terremotus p lo-
ca ⁊ fames. BEDA: Conſtat aũt hoc tpe iudaice ſeditio
nis ad littera contigiſſe. Poteſt vero regnuꝫ ſup regnũ: ⁊
peſtilentia eorũ quorũ ſmo ſerpit vt cancer: ⁊ fames au-
diendi verbũ dei: ⁊ cõmotio vniuerſe terre: ⁊ a vera fide
ſeparatio in hereticis magis intelligi: qui contra ſeinuicẽ
dimicantes: eccleſie victoriam faciunt.

¶ Uidete aũt voſmetipſos: tradẽt eni vos in con
cilijs: ⁊ in ſynagogis vapulabitis: ⁊ ante preſides
⁊ reges ſtabitis ꝓpter me in teſtimoniũ illis. Et in
omnes gentes primũ oportet predicari euangeli-
um. Et cũ duxerint vos tradentes: nolite precogi
tare quid loquamini: ſed quod datũ fuerit vobis
in illa hora id loquamini. Nõ eni vos eſtis loquẽ
tes: ſed ſpiritusſanctus. Tradet aũt frater fratrẽ in
mortẽ: ⁊ pater filiũ: ⁊ conſurgent filij in parentes:
⁊ morte afficiẽt eos. Et eritis odio omnibus pro-
pter nomen meum. Qui autem ſuſtinuerit in finez
hic ſaluus erit.

BEDA: Quo merito hieroſolymis ac ꝓuincie iudeo-
rũ vniuerſe irrogãda tot fuerunt aduerſa dñs manifeſtat
cũ dicit: videte aũt voſmetipſos. Tradent eni vos in ꝯci.
⁊ in ſyna. vapu. Ea quippe iudaice genti maxima cã erat
excidij: ꝙ poſt occiſionem ſaluatoris nois quoqꝫ ac fidei
ei⁹ ꝑcones impia crudelitate vexabãt. THEO. Cõue-
nienter aũt ꝑpoſuit narrationẽ de his q̃ circa apl'os erãt
vt in ꝓprijs tribulationibus aliqualẽ ꝯſolationẽ haberẽt
ex cõibus tribulationib⁹ ⁊ paſſionib⁹. Sequit̃ eni: Et añ
re. ⁊ pre. ſta. ꝓpter me: in teſti. illis. Reges eni ⁊ ꝑſides di
cit: ſicut agrippã neronẽ ⁊ herodẽ. Qđ aũt dicit: Ante re.
⁊ pre. ſta. ꝓ. me. nõ modicã eis ꝯſolationẽ dedit: qꝛ.ſ. ꝓ-
pter eũ erant paſſuri. Qđ aũt dicit: In teſtimoniũ illis. ſic
intelligit̃.i. in ꝑiudiciũ eoꝝ vt.ſ. eſſent inexcuſabiles ꝙ.ſ.
apl'is laborãtibus illi nõ potuerũt veritati ꝯiungi. Dein-
de vt crederẽt ꝙ ꝓpter tribulatiões ⁊ picula ꝑdicatio im
pediret̃ ſubdit: Et in om. gen. ꝑmũ oportet ꝑdicare euan.
AVG. de cõ. euã. Matthe⁹ addit: Et tũc veniet ꝯſũma
tio. Sꝫ hoc qđ marcus ait: Primũ: ſignat vtiqꝫ anteq̃ ve
niat ꝯſũmatio. BEDA: Hoc ita fuiſſe cõpletu eccleſiaſti
ce teſtant̃ hiſtorie: in quib⁹ refert̃ ꝙ apl'i oẽs mlto ante ex
cidiũ iudee ꝓuincie ad ꝑdicãdũ euãgeliũ toto orbe fue-
rũt diſpſi: excepto iacobo zebedei: ⁊ iacobo fratre dñi q i
iudea ꝓ verbo dñi prius ſanguinẽ fuderãt. Qm̃ ergo no-
uerat dñs corda diſcipuloꝝ de excidio ac ꝑditiõe ſue gẽ
tis eſſe ꝯtriſtanda: hoc eos ſolatio alleuat vt noſſent ſibi
etiã iudeis abiectis ſocios nõ deeſſe gaudij regniqꝫ cele-
ſtis: imo multo plures q̃ de iudea perirẽt ex oĩbus toto
orbe hoĩbus eẽ colligẽdos. GLO. Poterat etiã alia ſol
licitudo in diſcipuloꝝ cordib⁹ oriri. qꝛ eni audierant ꝙ
ante reges ⁊ ꝑſides eſſent ducendi: ne dubitarẽt ꝙ ex de-
fectu ꝓprie ſciẽtie ac facũdie ad rñdendũ iſufficiẽtes eẽnt
dñs eos ꝯſolat̃ cũ ſubdit: Et cũ dux. vos tra. no. ꝑco. qđ
loqua. ſed quod da. fu. vo. in illa ho. id loquamini. BE-
DA: Cũ eni ꝓpter chriſtũ ducimur ad iudices: volũtatẽ
tm̃ noſtrã ꝓ chriſto debemus offerre. Ceterũ ipe chriſtus
q̃tũ in nobis hitat loquit̃: ⁊ ſpiritusſancti in rñdendo gra
tia dabit̃. vñ ſequit̃: Nõ eni vos eſtis lo. ſꝫ ſpiritusſanct⁹.
THEO. Predicit etiã eis qđ erat graui⁹: ꝙ.ſ. a ꝓpin-
quis ꝑſecutionẽ patient̃. vñ ſequit̃: Tradet aũt frater fra.
in mor. ⁊ pater fi. ⁊ ꝯſur. fi. in parentes: ⁊ mor. affici. eos.
BEDA: Hoc in ꝑſecutioĩb⁹ fieri crebro vidim⁹: nec vl
lus ẽ iter eos fidus affect⁹ quoꝝ diuerſa fides ẽ. THE.
Hoc aũt dicit: vt audito h ꝑparẽt ſe vt ꝑſecutiões ⁊ mala
patientius ſuſtinerẽt. Deinde ꝯſolationẽ inducit dicẽs: Et
eritis odio omnibus propt̃ nomẽ meũ. ꝙ.n. habeamur
odio ꝓpt̃ chriſtũ: cã eſt ſufficiẽs patiẽter ꝑſecutiões ſuſti-
nẽdi: nõ.n. martyrẽ facit pena ſꝫ cã. Sꝫ in hoc etiã qđ ſe-
quit̃: Qui aũt ſuſti. in fi. hic ſaluus erit. ⁊ nõ modica cõſo
latio eſſe videtur inter perſecutiones.

¶ Cũ aũt videritis abominationẽ deſolationis
ſtantem vbi nõ debet: qui legit intelligat: tunc qui
in iudea ſunt fugiant in montes: ⁊ qui ſuper tectuꝫ

ne deſcēdant in domū: nec introeat vt tollat quid
de domo ſua: ⁊ qui in agro erit non reuertať retro
tollere veſtimentū ſuū. Ueh aūt pregnantib⁹ ⁊ nu
trientibus in illis diebus. Orate ergo: vt hyeme
nō fiant. Erūt eni dies illi tribulatiōis tales qua-
les nō fuerunt ab initio creature: quā condidit de
us vſq; nūc: neq; fient. Et niſi breuiaſſet dominus
dies: nō fuiſſet ſalua omnis caro. Sed propter ele
ctos quos elegit breuiauit dies.

GLO. Premiſſis his q̄ an̄ excidiū ciuitať erāt futura:
nūc dn̄s p̄dicit ea q̄ circa ipā ciuitať deſtructionē ɔtige-
rūt dicens: Cū aūt vide. abomi. deſo. ſtantē vbi nō dꝫ: q̄
legit itelligat. AVG. de cō. euā. Matthe⁹ dicit: Stātē i
loco ſancto. in hac aūt mutatiōe vbi marc⁹ expoſuit can
dē ſniā. Ideo quippe: Ubi nō debet. ſ. in loco ſācto: vbi
nō debet. BEDA: Quādo aūt ad itelligētiā ꝓuocamur
myſticū mōſtrať eē qḋ dictū ē. Pōt aūt ſimpľr aut de anti
chriſto accipi: aut de imagine ceſaris: quā pilat⁹ poſuit in
tēplo: aut de hadriani equeſtri ſtatua q̄ i ipo ſāctoſāctoꝝ
loco multo tpe ſtetit. Abominatio quoq; ſm veterē ſcri-
pturā idolū nūcupať: ⁊ ieccirco addidit Deſolatiōis: ꝙ in
deſolato tēplo atq; deſerto idolū poſitū ſit. THEO.
Uel abominationē deſolatiōis dicit ingreſſū hoſtiū in ci
uitatē p violentiā. AVG. Ad eſichiū: Lucas v̄o vt oñde
ret tūc factā fuiſſe abominationē deſolationis: aut expu
gnationē hieruſalē h̄ codē loco dñi v̄ba cōmemorat: Cū
viderit̄ circūdari ab exercitu hieruſalē: tūc ſcitote qꝛ ap-
propinquauit deſolatio ei⁹. Sequiť: Tūc q̄ i iudea ſūt: fu.
in mōtes. BEDA: Hec iuxta litterā facta eē ɔſtat: cū ap-
propinquāte romano bello: ⁊ exterminio iudaice gentis:
oraculo admoniti oēs q̄ erāt in ꝓuincia chriſtiani: lōgi⁹
diſceſſerūt vt eccleſiaſtica narrat hiſtoria: ⁊ trās iordanē
ſecedētes: manebāt ad tp̄s i ciuitate Pella ſub tutela agrip
pe regis iudeoꝝ: cui⁹ i actib⁹ aploꝝ mētio ē: q̄ cū ea q̄ ſibi
obtēperare volebat pte iudeoꝝ: ſp imperio romanoꝝ ſub-
dit⁹ agebat. THEO. Bene aūt dixit: Qui in iudea ſūt:
qꝛ apli in iudea adhuc nō erāt: ſꝫ ante p̄liū fugati ſūt a hie
ruſalē. GLO. Uel magis ipi exierunt: ſpū ducti diuino.
Sequiť: Et q̄ ſup tectū: nō deſcē. in do. nec itro. vt tol. q̄d
de do. ſua. Deſiderabile eni erit etiā nudo corpe de tanta
tribulatiōe ſaluari. Sequiť: Ueh aūt preg. ⁊ nuť. in illis di
ebus. BEDA: Quarū. ſ. vteri vel man⁹ filioꝝ ſarcina p
grauate: fuge neceſſitatē nō minime ipedient. THEO.
Mihi aūt vr̄ ꝙ filioꝝ eſū in his oñdat: nā fame ⁊ peſtilē-
tia afflicti man⁹ filijs iniecerūt. BEDA: Poſtq̄ aūt fece
rat mētionē de duplici ipedimēto fuge: qḋ. ſ. poſſet eē vel
ex cupiditate rerū aſportādaꝝ: vľ ex deportatiōe natoꝝ:
tāgit tertiū ipedimētū: qḋ. ſ. ē ex pte tpis diceſ: Orate ḡ vt
hyeme nō fiāt. THEO. Ne. ſ. ex difficultate tpis ipedi-
anť q̄ fugere cupiūt. Tam aūt tāte neceſſitať ad effugiēdū
ɔueniēter aſſignat cū dicit: Erūt. n. i dieb⁹ illis tribula. ta.
qua. nō fue. ab initio crea. quā ɔdi. de⁹ vſq; nūc: neq; fiet.
AVG. ad eſichiū: Ioſeph⁹. n. q̄ iudaicas ſcripſit hiſtori
as: talia mlta dicit illi pplo tūc accidiſſe: vt vix credibilia
videanť. vn̄ nō imerito dictū ē talē tribulationē nec fuiſſe
a creature initio nec futurā. Sꝫ etſi tpe antichriſti taľ aut
maior forſitan erit: itelligēdū ē de illo pplo dictū: ꝙ eis ta
lis ampli⁹ futura nō erit. Si. n. antichriſtū illi primi ⁊ p̄ci-
pui recepturi ſūt: facturus ē tūc idē ppľs tribulationē po
ti⁹ q̄ paſſurus. BEDA: Hoc aūt ſolū ē in tātis malis re
fugiū: vt de⁹ q̄ dat v̄tute patiēdi: breuiet potentiā pſequē
di. vnde ſequiť: Et niſi breui. do. di. THEO. Ideſt niſi
in breui ſpacio bellū romanoꝝ fuiſſet: nō fuiſ. ſal. ois ca-
ro. i. nullus euaſiſſet iude⁹: ſꝫ ꝓpť electos q̄s elegit. i. ꝓpť
iudeos credētes: aut i poſteꝝ credituros. breuiauit dies
i. cito bellū ē terminatū. nā p̄ſciebat de⁹ ꝙ mlti poſt deſo-
lationē ciuitať crederent iudeoꝝ. hui⁹ gr̄a eoꝝ genus ex
toto deſtrui nō pmiſit. AVG. ad eſichiū: Quidā aūt cō
uenienti⁹ itellexiſſe mihi vr̄ mala ipa ſignificata noīe die
rū: ſicut dicti ſūt dies mali in alijs ſcripture diuine locis
neq; eni dies ipi mali ſūt: ſꝫ ea q̄ fiunt in eis. Ipſa ḡ dicta
ſūt breuiari: vt deo donāte tolerātiā min⁹ ſentirēt: ac ſic q̄
magna eēnt: breuia fierēt. BEDA: Uel aliť: Hec q̄ dicit
ab illo loco: Erūt dies tribulationis. tpibus antichriſti
ꝓprie ɔgruūt: qn̄ nō ſolū tormēta crebriora ⁊ acerbiora
q̄ prius ɔſueuerāt ingerēda ſūt fidelib⁹: ſꝫ qḋ graui⁹ ē ſi-
gnoꝝ quoq; opatio eos q̄ tormēta igerūt comitabiť. Hec
aūt tribulatio q̄to ceteris q̄ p̄ceſſere p̄ſſuraꝝ pōdere gra
uior fuit: tāto ē tpis breuitate moderatior futura. Nanq;
tribus annis ⁊ dimidio q̄tū de ꝓphetia danielis ⁊ apo-
calypſi ioānis cōijci pōt: eccľia p orbē ipugnāda eē crediť
Iuxta v̄o ſenſus ſpiritales: cū viderim⁹ abominationē
deſolatiōis ſtare vbi nō dꝫ: h̄ eſt hereſes ⁊ flagitia regna
re inter eos qui celeſtib⁹ myſterijs videbāť eē ɔſecrati: tūc
quicūq; in iudea: hoc eſt in ɔfeſſione vere fidei pſiſtimus:
tāto alti⁹ v̄tutū culmē debemus aſcēdere: q̄to plures am
pla vitioꝝ itinera ſeq̄ videm⁹. HIERO. Fuga. n. i mō-
tes ē: vt nō deſcēdat ad ima q̄ aſcendit ad alta. BEDA:
Tūc q̄ ſup tectū ē: hoc ē q̄ excedēs aīo carnalia facta taq̄
in aura libera ſpiritaliter viuit: ne deſcendat ad infimos
actus p̄ſtine ɔuerſatiōis: neq; ea q̄ reliq̄rit mūdi carnaliue
deſideria repetat. Dom⁹ nāq; nr̄a vľ mūdus hic: vľ ipſa in
q̄ degim⁹ nr̄a intelligēda ē caro. HIERO. Dicit. n. Ora
te vt hyeme nō fiat fuga vr̄a vel ſabbato. i. ne finianť fru
ctus nr̄i opis cū fine tpis. hyeme eni finiť fruct⁹: ſabbato
v̄o tp̄s. BEDA: Si aūt de ɔſūmatiōe mūdi intelligať h̄
p̄cipi: vt nō refrigeſcat fides nr̄a ⁊ in xp̄m charitas: neq;
vt ocioſi i ope dei torpeam⁹ v̄tutū ſabbato. THEO.
Oportet etiā nos a peccato fugere cū feruore: ⁊ nō frigi-
de ⁊ quiete. HIE. Tribulatio aūt erit ingens ⁊ dies bre
ues ꝓpť electos: ne malicia hui⁹ tpis mutet itellectū coꝝ.

Et tunc ſiquis vobis dixerit: Ecce hic eſt chri
ſtus: ecce illic: ne credideritis. Exurgēt eni pſeudo
chriſti ⁊ pſeudo ꝓphete: ⁊ dabunt ſigna ⁊ prodi-
gia ad̄ seducēdos ſi fieri poteſt etiā electos. Uos
ergo videte. Ecce p̄dixi vobis oīa. Sed in illis di
eb⁹ p⁹ tribulationē illā ſol ɔtenebrabiť: ⁊ luna nō
dabit ſplēdorē ſuū. Et ſtelle celi erūt decidentes: ⁊
v̄tutes q̄ in celis ſūt mouebūť. Et tūc videbūt filiū
hoīs veniētē i nubib⁹ cū v̄tute multa ⁊ glīa. Et tūc
mittet angelos ſuos: ⁊ ɔgregabit electos ſuos a q̄
tuor ventis a ſūmo terre vſq; ad ſummū celi.

THEO. Poſtq̄ ea que ad hieruſalē pertinebant dn̄s
compleuit: nunc de aduentu loquiť antichriſti dicens: Et
tunc ſiquis vobis dixerit: ecce hic eſt chriſtus: ecce illic:
ne credideritis. Hoc aūt ꝙ dicit Tunc: non ſic intelligas
ideſt ſtatim cum completa fuerint ſupradicta circa hieru-
ſalem: ſicut ⁊ mattheus poſt chriſti generationē dicit: In
diebus illis venit ioannes: nūquid imediate poſt chriſti
natiuitatē: nō: ſed indeterminate vel indiſtincte: ſic ⁊ in h̄
loco Tunc accipi poteſt: nō. ſ. quando hieruſalem deſo-
labitur: ſed circa tempus aduentus antichriſti. Sequitur
Exurgent. n. pſeudo chriſti: ⁊ pſeu. ꝓphe. ⁊ da. ſi. ⁊ pro.
ad ſe. fieri poteſt etiā electos. Multi enim chriſti nomen
ſuſcipient: ita etiaꝫ vt fideles ſeducant. AVG. xx. de ci.
dei: Soluetur eni tunc ſathanas: ⁊ per antichriſtū in om
ni virtute ſua mirabiliter quidē: ſed mendaciter operabiť
Solet auteꝫ ambigi: vtrū propterea dicta ſint ab apoſto
lo ſigna ⁊ prodigia mendacij: quoniam mortales ſenſus
per fantaſmata decepturus eſt: vt quod non facit facere
videatur: an qui illa ipſa etiam ſi erunt vera prodigia: ad
mendacia pertrahent credituros non ea potuiſſe niſi di-
uinitus fieri

minitus fieri: v̄tutē diaboli neſcientes: maxime qñ tātam
ꝑtā nūq̄ habuit accepit ptātē: ſʒ ꝓpt̄ q̄ōlibet hoꝝ dictuʒ
ſit: ſeducent eis ſignis atq; ꝓdigijs q̄ ſeduci merebunt.
GRE. ſup eṽe. Cur aūt ſub dubitatōe dr̄: Si fieri pōt: cū
q̄d futuꝝ ſit a dn̄o pſciat: Unū vo ex duob⁹ ē: q2 ſi electi
ſunt fieri non pōt. ſi aūt fieri pōt: electi nō ſunt. Iſta ergo
dn̄ici ſmonis dubitatio in electis exprimit trepidationeʒ
mentis: quos ⁊ electos noiat: q2 cernit ꝙ in fide ⁊ bono
ope pſiſtent: q2 q̄ electi ſunt ad pſiſtendū: p ſigna p̄dicato-
rū antichriſti tentabunt ad cadendū. BEDA: Quidam
aūt hoc ad captiuitatis iudaice tēpus referunt: vbi multi
chriſtos ſe eē dicentes deceptas poſt ſe cateruas populi
trahebant: ſʒ in illa ciuitatis obſidiōe nullus erat fidelis
ad quē diuina exhortatio ne falſos magiſtros ſequeret̄ fie-
ri deberet. vn̄ meli⁹ de hereticis accipiendū eſt: q̄ ꝯ eccle-
ſiam veniētes chriſtos ſe eē mentirent̄: quoꝝ p̄m⁹ ſimon
magus fuit: extrem⁹ aūt ille maior ceteris ē antichriſtus
Sequitur: Uos ḡ vi. ec. p̄. vo. oīa. AVG. ad plebē hippo.
Nō. n. ſolū bona que ſanctis ⁊ fidelibus ſuis ē reddituꝝ⁹
veꝝ etiā mala q̄bus erat hic mūdus abūdatur⁹: aut p̄di-
xit vt bona poſt ſeculi finē ſecutura certiores expectare-
mus: quādo mala ſimiliter p̄nūciata añ ſeculi finē prece-
dētia ſentiremus. THEO. Poſt antichriſti aūt aduen-
tum alterabit ⁊ mutabit machina mundialis obſcuratis
ſiderib⁹: ꝓpter abūdantiā claritatis chriſti. vn̄ ſeq̄t: Sed
in dieb⁹ illis poſt tribulationē illam ſol cōte. ⁊ lu. nō da.
ſplē. ſu. ⁊ ſtel. ce. erūt deci. BEDA: Sidera. n. in die iu-
dicij videbunt obſcura: nō diminutiōe ſue lucis accidēte
ſʒ ſuperueniēte claritate veri luminis: hoc ē ſummi iudicis
quis nil ꝓhibeat itelligi veraciter ſolem tūc ⁊ lunā cuʒ ſi-
deribus ceteris ad tēpus ſui lumie p̄uari: q̄uo de ſole fa-
ctū ꝯſtat tp̄e dn̄ice paſſionis. Ceteꝝ pacto die iudicij cū
fuerit celū nouuʒ ⁊ terra noua: tūc fiet q̄ō eſa. dic: Erit lux
lune ſicut lux ſolis: ⁊ lux ſolis ſeptēpliciter. Seq̄t: Et vir.
que ſūt i celo mouebunt. THEO. Ideſt v̄tutes angeli-
ce ſtupebūt tāta magnalia videntes fieri: ⁊ coꝝ iudicari
ꝯſeruos. BEDA: Quid mīꝝ hoies ad hoc iudiciū p-
turbari: cui⁹ aſpectū ⁊ ipſe angelice tremūt ptātes: Quid
faciūt ibi tabule qñ tremūt colūne: Quid virgula deſerti
patit: cū cedrus paradiſi cōcutit: HIERO. Uel aliter:
Sol obtenebrabit ad gelida corda vt hyeme. Et luna nō
dabit ſplēdorē ſuū. ſerena a tēpeſtate diſſenſionū. Et ſtelle
celi erūt decidētes. i. lumie qñ pene deerit ſemē abrae: cui⁹
ſunt ſimulate. Et v̄tutes q̄ ſunt i celis mouebūt. ad irā vi-
dēte qñ mittēt a filio hoīs veniēte: de cui⁹ aduētu ſubdit:
⁊ tūc vi. fi. ho. ve. in nu. cū virtu. mag. ⁊ glīa. q̄. ſ. p̄us ſicut
pluuia in vellus gedeon deſcēdit cū hūilitate. AVG. ad
eſichiū: Quia. n. dictū ē apoſtolis ab angelis: Sic veniet
q̄uo vidiſtis eū eūtem in celū. merito credēdus ē nō ſolū
i eodē corpe: veꝝ etiā i nube ventur⁹: qm̄ ſic veniet ſicut
abijt: ⁊ nubes ſuſcepit eū abeūtē. THEO. Uidebūt au-
tē dn̄m tāq̄ filiū hoīs. ſ. in corpore: q̄ō. n. videt corp⁹ eſt.
AVG. Primo de trinitate: Uiſio q̄ppe filij hoīs exhibet̄
etiā malis: nā viſio forme dei nō niſi mūdis corde: q2 ipſi
deū videbūt. Et q2 filiū dei ſʒ id q̄ō in forma dei equalis
eſt patri: iniqui videre nō poſſunt: oportet aūt vt iudiceʒ
viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ corā quo iudicabūtur ⁊ iuſti videāt ⁊
iniqui: ideo oportebat vt fili⁹ hoīs acciperet iudiciariam
ptātem: de cui⁹ executiōe mox ſubdit: Et tūc mittet ange-
los ſu. THEO. Uide ꝙ chriſt⁹ ieſus mittit angelos ſicut
⁊ pater. Ubi ergo ſunt q̄ dicūt ꝙ patri nō ē equalis: Egre-
dient̄ nāq3 angeli ꝯgregare fideles electos: vt in aera rap-
ti obuiant ieſu chriſto. vn̄ ſeq̄t: Et cōgre. elec. ſuos a q̄tu-
or ventis. HIERO. Ut triticū ventilatū de area totius
terre. BEDA: A quatuor aūt ventis a quatuor mundi
partibus dic: oriēte: occidēte: aq̄lone: ⁊ auſtro. Et ne q̄ſq̄
putaret a quatuor ſolummō plagis terre: ⁊ nō potius a
cūctis eius finib⁹ ſimul ⁊ mediterraneis regiōib⁹ electos
eſſe cōgregādos apte ſubiunxit: A ſummo terre vſq3 ad
ſummū celi. i. ab extremis terre finib⁹ vſq3 ad vltios ter-
minos ei⁹: vbi lōge aſpectātib⁹ circulus celi terre finib⁹
inſidere videt̄. Null⁹ ergo i die illa remanebit elect⁹: q̄ nō
venienti ad iudiciū dn̄o in aera occurrat. Ueniūt ad iudi-
ciū ⁊ reprobi: vt pacto iudicio diſſipēt̄ ⁊ pc̄ata facie dei.

Ab ficu autē diſcite parabolaʒ. Cum iam ra-
mus eius tener fuerit ⁊ nata fuerit folia: cognoſci-
tis q2 in ꝓximo ſit eſtas. Sic ⁊ vos cū videritis hec
fieri: ſcitote ꝙ i proximo ſit i oſtijs. Amē dico vobiſ
qm̄ nō tranſibit generatio hec: donec oīa iſta fiāt.
Celū ⁊ terra trāſibūt v̄ba aūt mea nō tranſient.

BEDA: Sub exemplo arboris docuit dn̄s cōſumma-
tionis exemplū dicēs: A ficu aūt diſcite parabolā. Cū iā
ra. eius te. fue. ⁊ na. fue. folia. cog. q2 in ꝓxio ſit eſtas. Sic
⁊ vos. cum vi. h̄ fi. ſci. ꝙ i. ꝓx. ſit i oſtijs. THEO. q. d.
ſicut cū ficui naſcuntur folia ſtatim eſt eſtas: ſic ⁊ poſt an-
guſtias antichriſti ſtatim nullo ſeq̄nte medio: chriſti erit
aduentus: q̄ eſtas erit iuſtis, ex hyeme: peccatoribus ve-
ro hyems ex eſtate. AVGV. ad eſichium. Uel aliter:
Oia que a trib⁹ euāgeliſtis dicta ſūt de dn̄i aduentu: dili-
gentius inter ſe collata atq3 diſcuſſa fortaſſe inueniunt̄ ad
hoc ptinere: q̄ō quotidie venit in corpore ſuo q̄ō eſt eccl̄a
exceptis his locis vbi ille aduētus vltim⁹ ita ꝓmittit̄: vt
ꝓpinquare dicat: ⁊ ꝙ in vltimo ſmonis ſm̄ mattheū ipſe
aduent⁹ euidēter exprimit: vbi dr̄: Cū vene. fi. ho. in ma.
ſua. Quid. n. eſt Cuʒ videritis hec fieri: niſi ea que ſupra
dixit in quibus eſt etiā id quod ait: Et tūc videbūt filiuʒ
hoīs veniētē in nubibus. Nō itaq3 tunc erit finis: ſʒ tūc
erit in ꝓximo. an dicēdū ē nō oīa que ſupra cōmemorata
ſunt eſſe intelligenda: ſʒ aliqua eoꝝ: hoc videlicʒ excepto
quod dictū ē: Et tūc vide. fi. ho. veniētē. Ipſe q̄ppe finis
erit: nō tūc ꝓxim⁹ erit: ſʒ matthe⁹ apuit nullis excepti eſſe
accipiendū dicēs: Cū vide. hec oīa: ſcitote q2 ꝓpe ē i ianu-
is. Intelligit̄ ḡ q̄ō ſupra dictū eſt ſic Et mittet angelos ſu-
os de q̄tuor mūdi ptib⁹. i. de toto orbe terraꝝ ꝯgregabit
electos ſuos: q̄ tota hora nouiſſima fac veniēs i ſuis mē-
bris tāq̄ in nubib⁹. BEDA: Pōt aūt hec fructificatio fi-
ci myſtice itelligi ſup ſtatu ſynagoge: q̄ veniēte ad ſe dn̄o
q2 fructū iuſticie nō hēbat i eis q̄ tūc icreduli erāt: eterna
ſterilitate dānata ē. Sed qm̄ dixit apl̄s ꝙ cū plenitudo gē-
tiū itrauerit: oīs iſrl̄ ſalu⁹ erit. Quid ē h̄: niſi ꝙ diu ſterilis
arbor fici fructū quē negauerat reddet: q̄ō vbi factum fue-
rit eſtatē vere pacis eē i ꝓximo nō ambiges. HIE. Uel
folia fici nata v̄ba ſunt p̄ntia: eſtas ꝓxima dies ē iudicij
i q̄ vnaq̄q3 arbor māifeſtauit q̄ int⁹ habuit: aridū ad ꝯbu-
rendū: an viride ad plātandū cū ligno vite. Seq̄t: Amen
di. vo. qm̄ nō trāſi. gene. hec: donec hec oīa fiāt. BEDA:
Noie gn̄ationis aūt oē hoiuʒ ſignificat gen⁹: aut ſpaliter
iudeoꝝ. THEO. Uel alr̄: Nō trāſib. gene. hec. ſ. chri-
ſtianoꝝ donec oīa fiāt: q̄ circa hieruſalē ⁊ antichriſti ad-
uentū dicta ſūt. Nō. n. dic gn̄ationē aploꝝ: q2 maiores
aploꝝ nō puenit vſq3 ad hieruſalē cōſūmationē. Dic aūt
hoc de generatōe chriſtianoꝝ: volēs diſcipulos cōſolari
ne crederēt ꝙ i illis tp̄ib⁹ fides deficeret. p̄us. n. elemēta i-
mobilia deficiēt ꝙ̄ v̄ba chriſti. vn̄ ſubdit: Celū ⁊ terra trā-
ſibūt: v̄ba aūt mea nō trāſient. BEDA: Celū q̄ō tranſi-
bit nō ethereū ſiue ſidereuʒ: ſʒ aereū itelligere debemus.
Quocūq3. n. puenire potuit aqua diluuij: eo iuxta btī pe-
tri ſn̄iaʒ ignis iudicij pueniet. Trāſiēt aūt celū ⁊ tra p eā
quā nūc h̄nt imaginē: attamē p eſſentiā ſine fine ſubſiſtēt.

De die autem illo vel hora nemo ſcit: neq3 an-
geli in celo: neq3 filius: niſi pater. Uidete: vigila-
te: ⁊ orate. Neſcitis enim quando tempus ſit. Si-
cut homo q peregre ꝓfectus reliquit domū ſuam
⁊ dedit ſeruiſ ſuis ptātem cuiuſq3 operis. ⁊ ianito-
ri precepit vt vigilet. Uigilate ergo: Neſcitis eniʒ
quādo dn̄s domus veniat: ſero: an media nocte:

an galli cantu: an mane: ne cũ venerit repente iue
niat vos dormientes. Quod vobis dico: omnib⁹
dico. Uigilate.

¶ THEO. Uolens dñs diſcipulos ĩpedire ab ĩterro-
gatione illius diei ⁊ hore dixit: De die aũt illo ⁊ hora ne.
ſcit: ne. an. in ce. ne. fi. niſi pr̃. Si. n. dixiſſet: q2 ſcio: tñ no-
lo vobis reuelare: ipſos nõ modicũ ꝯtriſtaſſet. Nunc võ
ſapiẽtius egit: ⁊ ipſos excludit ab huiuſmodi ĩterrogatiõ
ne: ne ei moleſti fierent in hoc ꝙ dixit: Neqꝫ angeli ſciũt
neqꝫ ego. AVGV. ix. de trini. Ignoratio aũt diei atqꝫ
hore obijcit vnigenito deo: vt de⁹ ex deo nat⁹ nõ ſit in ea
nature ꝑfectione q̃ de⁹ ẽ. Sꝫ ꝑmũ ſenſu cõis iudicij ſenti-
endũ ẽ. credibile eẽ poſſit vt aliqͩ ex oibus neſciat: q̇ oi-
bus ad id quod ſunt atqꝫ erũt auctor ẽ. Quomõ. n. extra
ei⁹ nature ſciam ẽ ꝑ qua ⁊ in qua id qͦ efficiendũ ſit cõti-
net. Hanc aũt ille diẽ ignorat q̃ aduent⁹ ſui dies ẽ hũane
nature qͦ agere diffiniũt: ꝗtũ in ſe ẽ preſciunt: ⁊ ſequit̃ ge
rendi cognitio volũtatẽ agendi. Quomõ ergo dñs glie
aduẽtus ſui ignorata die nature eſſe iperfecte credit̃: que
⁊ neceſſitatẽ habeat aduenĩẽdi: ⁊ ſciaꝫ aduẽt⁹ ſui nõ adep
ta ſit? Jam võ ꝗta ipietatis geminat̃ occaſio: ſi deo patri
deputabit̃ idignitatis affect⁹: ſi ei ademerit beatitudis co
gnitionẽ cui morti iduxerit ꝑſcientiã. ꝙ ſi in eo oẽs ſciẽtie
theſauri ſunt: diẽ hũc non ignorat: ſꝫ meminiſſe nos ꝯue
nit occultos in eo ſcie theſauros eẽ. Ignoratio igit̃ eius ẽ
ſm ꝙ theſauri ſcientie in eo latent. In oibus. n. que de⁹
ignorare ſe loqͭtur ignoratione nõ detinet̃: ſꝫ aut tẽpus ẽ
nõ loqͩndi aut diſpenſatio nõ agẽdi. Si aũt tũc cognouiſ
ſe de⁹ dr̃: ꝙ abraã cũ amauerit cum hoc nõ celauit abrae
neceſſe eſt ⁊ vt pr̃ ob id diẽ ſcire dicat̃: q2 non celauerit fi
lio. Si itaqꝫ diẽ fili⁹ neſcit: ſacramẽtũ eſt vt taceat. ecõtra
rio pr̃ ſol⁹ oñdit̃ ſcire: q2 nõ tacet. Abſit aũt corporalium
mutationũ nouitates i patre ⁊ filio exiſtimari. Deniqꝫ ne
ꝑ iſirmitatẽ ignorare dicat̃ cõtinuo ſubiecit: Uidete: vigi
late ⁊ orate: neſcitis. n. qñ tẽp⁹ ſit. HIERO. Uigilia eni
op⁹ eſt mẽtis añ mortẽ corporis. THEO. Docet autẽ
vigilare ⁊ orare: duo hec. Multi naqꝫ vigilam⁹: ſꝫ no-
ctis ducẽtes i prauitates. ad h̃ aũt ꝯñter ſilitudinẽ iducit̃
dicẽs: Sic hõ q̇ pe. ꝑfec. re. do. ſu. ⁊ de ſ. ſu. po. cu. op. ⁊
ia. ꝑce. vt vigilet. BEDA: Homo q̇ pegre ꝑfect⁹ reliqͥt
domũ ſuã chriſt⁹ ẽ: q ad patrẽ poſt reſurrectioneꝫ victor
aſcẽdens: ecclãm corpalr̃ reliqͥt: quã tñ nũꝙ diuine ꝑñtie
ꝑſidio deſtituit. GRE. in homi. Carnis eteniꝫ loc⁹ ꝓpe
terra ẽ que velut ad pegrinãdũ ducta ẽ: cũ ꝑ redẽptorem
nr̃m ẽ in celis collocata. Dedit aũt ſeruis ſuis ꝑtatem cu
iuſqꝫ opis: q2 fidelib⁹ ſuis ꝯceſſa ſanctiſpũs gr̃a: faculta
tẽ tribuit bonis opibus ſuiẽdi. Janitori quoqꝫ ꝑcepit vt
vigilaret: q2 ordini paſtorꝫ ꝯmiſſe ſibi eccl̃ie curam iubet
ĩpẽdere. Nõ ſolũ aũt rectores eccl̃e: ſꝫ oẽs vigilare ꝑci
pimur: ianuas cordiũ cuſtodiẽtes: ne antiq̇ hoſtis mala
ſuggeſtio ſubintret: ne nos dñs dormiẽtes iueniat. vñ ex
hac ſilitudie ꝯcludẽs ſubdit: Uigilate ergo. neſcitis. n. qñ
dñs do. ve. ſero: an me. no. an. gal. cã. an ma. ne cũ vene.
re. iue. vos dormiẽtes. HIERO. Nã q̇ dormit: nõ cor
pora vera ſꝫ phantaſmata iuendit ⁊ vacu⁹ vigilat de his
que viderat: ſic nimirꝫ ſũt q̇ quos mũdi amor rapit i vita
deſerũt poſt vitã qͦ ſomiabat ꝑ certo. THEO. Uide
aũt q2 nõ dixit: Neſcio qñ tp̃s erit: ſꝫ Neſcitis. Propt̃ h̃
eni hoc occultauit: q2 nobis expediebat. nã ſi nũc ignorã
tes finẽ non curam⁹ qͩd facerem⁹ ſi finẽ ſcirem⁹? malicias
naqꝫ nr̃as differem⁹ vſqꝫ ad vltimũ. Attẽdam⁹ etiã dictõ
nes. ſero naqꝫ finis exiſtit: cũ qͥs morit̃ ſenectute. media
nocte: cũ qͥs morit̃ i medio iuuẽtut̃. galli cãtu võ: cũ rõ
cõplet̃ i nobis. Cũ. n. icipit puer ſm rõnẽ viuere: tũc gall⁹
i eo vociferat̃ excitãs a ſomno ſenſualitat̃. mane aũt pue
rilis ẽ etas. Oꝫ. n. oẽs iſtos finẽ ꝑſcire: nã ⁊ puero cauẽ-
dũ ne ibaptiꝫatus ptranſeat. HIERO. Hoc aũt fine cõ
cludit ſmonẽ: vt ꝯmunc oĩuꝫ ꝑceptũ nouiſſimi ꝑ ꝑmos

audiãt. vñ ſubdit: Qͦ aũt vo. di. oib⁹ dico vig. AVG.
ad heſiciũ. Nõ ſolũ. n. illis dixit qͥb⁹ tũc audiẽtib⁹ loqͣbat̃
ſꝫ etiã illis q̇ fuerũt poſt illos añ nos ⁊ ad nos ipſos: ⁊ q̇
erũt poſt nos vſqꝫ ad nouiſſimũ ei⁹ aduẽtũ. Nũquid aũt
oẽs iuenturus eſt dies ille in hac vita: aut qͥſꝙ dicturꝰ ẽ
ꝙ ad defunctos etiã ptineat qͦ ait: Uigilate: ne cũ vene. re
pẽ. iue. vos dormiẽtes. Cur itaqꝫ oib⁹ dicit ꝙ ad eos ſo-
los ptineat: q̇ tũc erũt: niſi q2 ad oẽs ptĩet quõ dixi. Tũc
eni vnicuiqꝫ veniet dies ille cũ venerit eius dies: vt tal[illegible]
hinc exeat qͣlis ẽ iudicãdus illo die: ac ꝑ h̃ vigilare debꝫ
omnis chriſtianus: ne imparatũ cum inueniat dñi aduẽ
tus. Imparatũ aũt inueniet dies ille quem imparatũ iue
niet ſue vite huius vltimus dies. .XIIII.

ERat aũt paſcha ⁊ açima poſt biduũ: ⁊ q̇
rebant ſummi ſacerdotes ⁊ ſcribe quõ eũ
dolo tenerent ⁊ occiderent. Dicebãt aũt:
Nõ in die feſto: ne forte tumultus fieret in pplo.

HIERO. Nunc aſpgamũs librũ nr̃m de ſanguine ei-
mina domorꝫ ⁊ funẽ coccineũ circũdemus domui ora-
nr̃e: ⁊ coccũ i manu nr̃a vt ⁊ arce ligem⁹: vt vaccã ruffam
in valle occiſam enarrare poſſimus. De chriſti. n. occaſio
ne narraturus euangeliſta ꝑmittit: Erat aũt paſcha ⁊ aꝫi
ma poſt biduũ. BEDA: Paſcha qͩdẽ hebraice di phaſe
ſe: nõ a paſſiõe vt pleriqꝫ arbitrant̃: ſꝫ a tranſitu nominato
ꝙ exterminator vidẽs ſanguinẽ i forib⁹ iſraelitarꝫ pra[illegible]
fierit nec ꝑcuſſerit eos: vel ipſe dñs ꝑbẽs auxiliũ pplo ſuo
de ſup ambulauit. HIERO. Uel paſcha trãſit⁹ interpͥtat̃
phaſe võ imolatio. De imolatiõe agni ⁊ trãſitu populi ꝑ
mare vel ꝑ egyptũ. Prefigurat̃ aũt paſſio chriſti ⁊ redem
ptio populi de iferno: qñ nos poſt biduũ viſitat. i. plenĩ
ſima luna etate chriſti ꝑfecta: vt nec cũ aliqua pte tenebro
ſa carnes agni imaculati q̇ tollit peccata mũdi i vna do-
mo que ẽ eccl̃a catholica calciati charitate: ⁊ armati vir-
te comedam⁹. BEDA: Hoc aũt iuxta veteris inſtrumen
ti ſcripturã iter paſcha ⁊ açima diſtat: ꝙ paſcha ipſe ſol⁹
dies appellat̃: i q̇ agn⁹ occidebat̃ ad veſpã: hoc ẽ. xiiij. lu
na mẽſis ꝑmi. xv. aũt luna qñ egreſſuꝫ ẽ de egypto ſucce
debat feſtiuitas açimoruꝫ: que ſeptem diebus. i. vſqꝫ ad
xxi. diem eiuſdem menſis ad veſperaꝫ eſt ſtatuta ſolẽni
tas. verum euangeliſte indifferenter ⁊ diem açimorũ pro
paſcha ⁊ pro diebus açimorum paſcha ponere ſolent.
vñ ⁊ marc⁹ hic dicit: Erat aũt paſcha ⁊ açima poſt biduũ
q2 ⁊ paſche dies i açimis panib⁹ ẽ celebrari ꝑcept⁹: ⁊ nos
qͣſi paſcha ꝑpetuũ faciẽtes: ſemꝑ ex h̃ mũdo trãſire ꝑpa
mur. HIERO. A principib⁹ aũt egreſſa eſt iniquitas in
babylone: q̇ tẽplũ ⁊ vaſa ⁊ ſe purificare ſm legẽ ad cibum
agni debuerãt. vñ ſeqͥt̃: Et q̃re. ſum. ſacer. ⁊ ſcri. quõ eum
dolo. tene. ⁊ occiderẽt. Occiſo aũt capite totũ corp⁹ iner
ue efficit̃. vñ miſeri faciũt ꝙ caput moriat̃. Uitãt aũt diẽ
feſtũ q̇ euenit illis: nõ. n. eſt feſtiuitas his q̇ vitã ⁊ miſericor
diam ꝑdiderũt. vñ ſeqͥt̃: Dicebãt aũt: Nõ i die feſto ne for
te tumult⁹ fieret in populo. BEDA: Nõ qͩdẽ metuẽtes
ſeditionẽ vt ſimplex ſmo demonſtrat: ſꝫ cauẽtes ne aux[illegible]
lio ppl̃i de ſuis manibus tolleret̃. THEO. Ipſe tñ chri
ſtus tẽpus ſibi cõſtiterat paſſionis: voluit. n. in paſchat[illegible]
crucifigi: q2 ipſe verꝫ erat paſcha.

¶ Et cuꝫ eẽt bethanie in domo ſimonis lepro[ſi]
⁊ recũberet: venit mlĩer habẽs alabaſtrũ vnguẽti
nardi ſpicati ꝑcioſi: ⁊ fracto alabaſtro effudit ſup
caput ei⁹. Erãt aũt qdã idigne ferẽtes itra ſemetip
ſos: ⁊ dicẽtes: Ut qd pditio iſta vnguẽti facta eſt?
Poterat. n. vnguentum iſtud venundari plus q̃
trecentis denarijs: ⁊ dari pauperibus. Et freme
bant in eam. Jeſus aũt dixit: Sinite eam. Quid il
li moleſti eſtis? Bonum opus operata eſt in me.